

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Adgang for Kommunerne til at indrømme midlertidige Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme.

Mødet hævet Kl. 3⁰⁵.

106. Møde.

Onsdag den 21. Juni Kl. 1^{1/2}.

Formanden: Fra Formanden i Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse har jeg modtaget følgende Resolution:

„Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Aarhus den 16. Juni 1916 udtaler sit Ønske om, at vigtige Kirke- og Skole-spørgsmaal ikke afgøres, før Kvinderne bliver medbestemmende.“

Resolutionen vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov angaaende Ændring i Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde.

1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at indbringe:

Forslag til Lov om Ændring af § 23 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang for Kommunerne til at indrømme midlertidige Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4757).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Poul Rasmusen: Det vil være i ærede Medlemmers Erindring, hvorledes man, da vi behandlede Sagen om Huslejeforholdene her, fra forskellige Sider fremdrog, at det vilde være heldigt, om man kunde faa fremmet Byggeriet betydeligt i de større Byer, og der anvistes forskellige Veje, ad hvilke man formentlig kunde gaa. Jeg henviser i saa Henseende til den Betænkning, som blev afgivet af det nedsatte Udvalg. Senere har Lovgivningsmagten fra Københavns Kommunalbestyrelse modtaget en Anmodning om at gennemføre et Forslag, som støttede saadanne Bestræbelser. Det Lovforslag, den højtærede Minister nu har forelagt, stemmer i sin § 1 i alt væsentligt med Københavns Kommunalbestyrelses Ønske og tillige med de Principper, som omtaltes i Udvalgsbetænkningen. Jeg ser ganske bort fra den Forskel, der selvfølgelig maa være mellem et Lovforslag fra Regeringen og en Anmodning fra Kommunalbestyrelsen, at den sidste er begrænset til Københavns Kommune, mens det første omfatter hele Landet. Lovforslagets § 1, som gaar ud paa at bemyndige Kommunerne til med Indenrigsministerens Samtykke at fritage Ejendomme for at betale kommunale Skatter, skal jeg anbefale paa det bedste. Denne Lettelse vil sikkert betyde noget. Om den vil betyde nok, er et andet Spørgsmaal, det staar ganske hen i det uvisse, om det selv med denne Støtte kan lykkes at faa Byggeriet i Gang. Det, det kniber med, er nemlig saa at sige i alle Tilfælde den Risiko, der er forbundet med den sidste Del af Pengene, idet man i Regelen kan laane omtrent Halvdelen af Husets virkelige Værdi i første Prioritet, omtrent 25 pCt. i anden, og dernæst vil ofte Grunden faa Prioritet, men derefter vilde man til Anskaffelse af de ca. 4,000 Lejligheder, der trænges til, mangle ca. 2 Mill. Kr., og om de Lettelser, som Lovforslaget hjemler, kan bøde herpaa, kan man for Øjeblikket ikke overse. Men i hvert Fald vil den Lettelse, der er Tale om i § 1, betyde noget, idet den repræsenterer 6 pCt. af Anskaffelsessummen; jeg henviser i saa Henseende til de Tal, den højtærede Minister fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse.

Hvad Lovforslagets anden Paragraf angaar, maa jeg minde om, at Københavns Kommunalbestyrelse ønskede, at Staten skulde stille sig ved Kommunens Side, og ligesom denne giver gav Afkald paa sine Skatter, skulde Staten give Afkald paa sin Ejendomsskyld. Den højtærede Minister har imidlertid ment ikke at kunne gaa